Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
TAMARA ĆAPETA
prednesené 21. marca 2024[1]

Vec C-224/23 P

Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL),
Issam Abdelmouine
proti

Európskej komisii

„Odvolanie – Štátna pomoc – Údajná pomoc v prospech futbalového klubu Paris Saint-Germain FC – Nariadenie (EÚ) 2015/1589 – Článok 1 písm. h) – Článok 24 ods. 2 – Pojem ‚zainteresovaná strana' – Význam pojmu ‚záujem' osoby, podniku alebo združenia podnikov – Potreba príčinnej súvislosti medzi záujmami týchto strán a poskytnutím pomoci"

I. Úvod

1. Pán Issam Abdelmouine je hrdý fanúšik futbalového klubu FC Barcelona a „socio" (člen) tohto futbalového klubu. Spolu s Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (ďalej len „PBL"), francúzskym združením futbalových fanúšikov klubu FC Barcelona, podal Európskej komisii sťažnosť, v ktorej namietal voči neoprávnenej štátnej pomoci Francúzska vo forme nepresadzovania určitých pravidiel finančnej čestnosti Únie európskych futbalových asociácií (ďalej len „UEFA"). Tvrdil, že vďaka nepresadzovaniu týchto pravidiel mohol Paris Saint-Germain FC podpísať zmluvu s futbalovým hráčom Lionelom Messim, ktorý opustil futbalový klub FC Barcelona.

2. Komisia odpovedala na sťažnosť listom, v ktorom vysvetlila, že túto korešpondenciu nemožno považovať za „formálnu sťažnosť"[2], keďže pán Abdelmouine nemá postavenie „zainteresovanej strany" v zmysle procesného nariadenia[3].

3. V rozsudku z 8. februára 2023, PBL a WA/Komisia (T-538/21, neuverejnený, EU:T:2023:53) (ďalej len „napadnutý rozsudok"), ktorý bol vydaný v konaní o neplatnosť začatom proti tomuto listu, Všeobecný súd potvrdil stanovisko Komisie, podľa ktorého pána Abdelmouina nemožno uznať za „zainteresovanú stranu" v zmysle procesného nariadenia.

[1] Jazyk prednesu: angličtina.

[2] Pojem, ktorý, ako by som mala na začiatok zdôrazniť, v procesnom nariadení neexistuje.

[3] Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9) (ďalej len „procesné nariadenie"), článok 1 písm. h).

4. V rámci tohto odvolania má Súdny dvor za úlohu vysvetliť požiadavky, na ktorých je založený pojem „zainteresovaná strana“ na účely konania o sťažnostiach týkajúcich sa štátnej pomoci.

II. Okolnosti predchádzajúce sporu

A. Sťažnosť podaná Komisii a sporný list

5. Skutkové okolnosti a právny rámec, ktoré sú relevantné pre toto odvolanie, možno zhrnúť takto.

6. Dňa 8. augusta 2021 FC Barcelona oznámil odchod pána Lionela Messiho do futbalového klubu Paris Saint-Germain FC.

7. V ten istý deň podal pán Abdelmouine Komisii sťažnosť týkajúcu sa existencie údajne protiprávnej štátnej pomoci v prospech futbalového klubu Paris Saint-Germain FC zo strany Ligue de Football Professionnel (francúzska Profesionálna futbalová liga) a jej správneho dozorného orgánu vo forme dočasného pozastavenia výkonu nariadení UEFA o klubových licenciách a finančnej čestnosti [4] zo strany Fédération Française de Football (Francúzska futbalová federácia).

8. Podľa pána Abdelmouina toto rozhodnutie o nevykonaní malo za následok skreslenie pravidiel uplatňovaných profesionálnymi futbalovými organizáciami v Španielsku a vo Francúzsku, ktoré ovplyvnilo hospodársku súťaž a umožnilo futbalovému klubu Paris Saint-Germain FC prijať pána Lionela Messiho.

9. Listom z 1. septembra 2021 Komisia odpovedala na sťažnosť pána Abdelmouina (ďalej len „sporné rozhodnutie“). [5]

10. V relevantnej časti znie sporné rozhodnutie takto:

„Podľa článku 24 ods. 2 [procesného nariadenia] môžu formálne sťažnosti podávať len zainteresované strany. Zainteresovanou stranou je akýkoľvek členský štát a akákoľvek osoba, podnik alebo združenie podnikov, ktorých záujmy by mohli byť ovplyvnené poskytnutím pomoci, najmä príjemca pomoci, konkurujúce si podniky a obchodné združenia…

Sťažnosť ste podali v mene člena (socio) [FC Barcelona]. Člen nie je konkurentom futbalového kubu Paris Saint-Germain FC ani obchodným združením. Hoci vymedzenie pojmu „zainteresovaná strana“ nie je obmedzené len na konkurentov príjemcu pomoci, čisto všeobecné alebo nepriame záujmy osoby na opatrení túto osobu nekvalifikujú ako zainteresovanú stranu, keďže takéto skutočnosti nemajú reálny vplyv na jej situáciu. Napríklad postavenie akcionára spoločnosti konkurujúcej príjemcovi pomoci nepriznáva tejto osobe vlastný záujem odlišný od záujmu dotknutej spoločnosti. Akcionár môže hájiť svoje záujmy vo vzťahu k tomuto opatreniu len pri výkone svojich práv spoločníka tohto podniku, pričom samotný podnik má právo podať sťažnosť. Postavenie zainteresovanej strany sa nevzťahuje na všetky osoby, ktoré môžu byť dotknuté znížením ročného čistého zisku alebo straty podniku. Situácia členov („socios“)

[4] Nariadenia UEFA o klubových licenciách a finančnej čestnosti sú k dispozícii na adrese: https://documents.uefa.com/v/u/MFxeqLNKelkYyh5JSafuhg.

[5] Tento dokument je zaregistrovaný ako COMP.C.4/AH/mdr 2021(092342).

futbalového klubu [FC Barcelona], ktorý je organizovaný ako neziskové združenie, je v tejto súvislosti podobná situácii akcionárov spoločnosti, keďže sa môžu odvolávať len na nepriamy záujem na predmetnom opatrení prostredníctvom [futbalového klubu FC Barcelona].

Keďže teda nie ste zainteresovanou stranou, vaše podanie nemožno považovať za formálnu sťažnosť v zmysle článku 24 ods. 2 [procesného nariadenia].“

B. Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

11. Návrhom z 2. septembra 2021 PBL a pán Abdelmouine (ďalej spoločne len „odvolatelia“) podali na Všeobecný súd žalobu podľa článku 263 ZFEÚ.

12. Títo účastníci konania sa v žalobe domáhali zrušenia sporného rozhodnutia a toho, aby bola Komisii uložená povinnosť okrem iného začať vyšetrovanie proti Francúzsku vo veci protiprávnej štátnej pomoci v prospech futbalového klubu Paris Saint-Germain FC v rámci vnútroštátnych a európskych súťaží. [6]

13. Jediný žalobný dôvod uvedený v prvostupňovom konaní bol založený na porušení článku 1 písm. h) procesného nariadenia. Odvolatelia v ňom tiež tvrdili, že Komisia nesprávne stotožnila postavenie akcionára a postavenie „socio“, čím dospela k nesprávnemu výkladu pojmu „zainteresovaná strana“ [7].

14. V napadnutom rozsudku Všeobecný súd po prvé vyhlásil žalobu o neplatnosť za neprípustnú v rozsahu, v akom ju podalo PBL, keďže nič nenasvedčuje tomu, že sťažnosť bola podaná aj v mene tohto účastníka konania. [8]

15. Po druhé sa Všeobecný súd zaoberal štyrmi druhmi záujmov, na ktoré sa odvoláva pán Abdelmouine, a to (i) priamym majetkovým záujmom na finančnej situácii futbalového klubu FC Barcelona; (ii) záujmom založeným na hodnotách futbalu a obrane športu; (iii) dôsledkom narušenej hospodárskej súťaže na spôsob organizovania futbalového klubu FC Barcelona, a (iv) záujmom na zachovaní práv „socios“ v prípade zmeny stanov alebo štruktúry futbalového klubu FC Barcelona.

16. Všeobecný súd dospel k záveru, že ani jeden zo záujmov, na ktoré sa odvoláva pán Abdelmouine na podporu svojho postavenia „zainteresovanej strany“ v zmysle článku 1 písm. h) procesného nariadenia, nemôže viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia. [9]

17. Po tretie Všeobecný súd vyhlásil tvrdenie pána Abdelmouina, podľa ktorého jeho postavenie ako „socio“ nemožno stotožňovať s postavením akcionára spoločnosti, za neúčinné. Vysvetlil, že analógia uvedená Komisiou v spornom rozhodnutí je vedľajšia vo vzťahu k jej vyhláseniu, podľa ktorého pán Abdelmouine nepredstavuje „zainteresovanú stranu“ [10].

18. Vzhľadom na vyššie uvedené závery Všeobecný súd zamietol žalobu o neplatnosť a uložil odvolateľom povinnosť nahradiť trovy konania.

6 Napadnutý rozsudok (bod 7).

7 Napadnutý rozsudok (bod 19).

8 Napadnutý rozsudok (body 17 a 18).

9 Napadnutý rozsudok (body 28 až 47).

10 Napadnutý rozsudok (body 51 až 53).

III. Konanie na Súdnom dvore

19. Odvolaním podaným 11. apríla 2023 odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vyhovel poslednej verzii návrhu uvedeného v prvostupňovom konaní.

20. Komisia v replike podanej 14. júla 2023 navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal odvolateľov na náhradu trov konania.

IV. Analýza

21. Komisia sporným rozhodnutím informovala pána Abdelmouina, že jeho sťažnosť nemožno považovať za „formálnu“ sťažnosť v zmysle článku 24 ods. 2 procesného nariadenia. Podľa Komisie je dôvodom to, že pán Abdelmouine nemá postavenie „zainteresovanej strany“, ako sa uvádza v článku 1 písm. h) tohto nariadenia. V spornom rozhodnutí je však tiež vysvetlené, že informácie poskytnuté pánom Abdelmouinom budú zaregistrované ako „všeobecné informácie o trhu“ [11].

22. Komisia nevysvetlila, aké dôsledky plynú z toho, že s jeho korešpondenciou nebude nakladať ako s „formálnu“ sťažnosťou, ale ako so „všeobecnými informáciami o trhu“. Sporné rozhodnutie neobsahuje ani informáciu o tom, či sa Komisia domnieva, že existuje (protiprávna) štátna pomoc, alebo či má v úmysle začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

23. Odvolatelia teda žalobou o neplatnosť v podstate namietajú voči tomu, že Komisia odmietla považovať pána Abdelmouina za „zainteresovanú stranu“.

24. Podľa môjho názoru táto námietka otvára dve otázky. Po prvé, aké dôsledky má toto odmietnutie pre pána Abdelmouina? Po druhé, bolo pánovi Abdelmouinovi nesprávne odopreté postavenie „zainteresovanej strany“?

25. Týmito otázkami sa budem postupne zaoberať. Na tento účel najprv stručne vysvetlím procesné práva priznané „zainteresovaným stranám“ a procesné práva priznané osobám, ktoré takéto postavenie nemajú (časť A). Následne preskúmam podmienky na získanie postavenia „zainteresovanej strany“, pojmu uvedeného v článku 1 písm. h) procesného nariadenia (časť B). Nakoniec posúdim, či sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho posúdenia, keď pánovi Abdelmouinovi odoprel postavenie „zainteresovanej strany“ (časť C).

A. Procesné práva „zainteresovaných strán“ a iných osôb

26. Povinnosť Komisie prešetriť pomoc, ktorá môže narušiť účinnú a nenarušenú hospodársku súťaž medzi podnikmi (a členskými štátmi) na vnútornom trhu, vyplýva priamo zo Zmlúv.

[11] Tento pojem nie je v procesnom nariadení vymedzený. V odôvodnení 32 tohto nariadenia je však uvedený na vysvetlenie dôsledkov vyplývajúcich z podania, ktoré nespĺňa podmienky stanovené vo formulári sťažnosti: to znamená, že uvedené informácie „nemali by nevyhnutne viesť k vyšetrovaniam *ex officio*“.

27. Preto vždy, keď Komisia dostane informácie o údajnom možnom porušení článku 107 ZFEÚ, mala by podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ tieto informácie preskúmať a rozhodnúť, či je potrebné prijať ďalšie opatrenia vrátane začatia konania stanoveného v článku 108 ods. 2 ZFEÚ. [12]

28. Táto povinnosť vzniká nezávisle od toho, či Komisiu upozorní na určité informácie osoba poškodená narušenou hospodárskou súťažou na vnútornom trhu alebo osoba, pri ktorej možno vychádzať z toho, že má „bežnejšie“ alebo „všeobecnejšie“ obavy, pokiaľ ide o poskytnutie údajne protiprávnej pomoci.

29. Článok 108 ZFEÚ zároveň priznáva Komisii výlučnú právomoc dohliadať na riadne vykonávanie pravidiel štátnej pomoci a stanovuje, že túto úlohu plní „v spolupráci s členskými štátmi“.

30. To viedlo Súdny dvor k záveru, že konanie o preskúmaní štátnej pomoci sa týka hlavne Komisie a členských štátov: vyšetrovanie poskytnutia pomoci sa začne proti štátu a je mu adresované, a nezačne sa proti príjemcovi tejto pomoci alebo iným stranám, ktorých sa týka. [13]

31. Tretie osoby sú teda v zásade vylúčené z konania o štátnej pomoci, najmä z jeho predbežnej fázy pred prijatím rozhodnutia o tom, či sa má začať vyšetrovanie podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ.

32. Toto vylúčenie znamená, že ani príjemcu pomoci, ani nijaký iný subjekt, ktorého sa pomoc týka, nemožno považovať za osobu s osobitnou úlohou v predbežnej fáze konania o preskúmaní pomoci podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ. [14]

33. Vychádza sa z toho, že tretie osoby majú určité procesné práva len na úrovni konania vo veci formálneho zisťovania začatého na základe článku 108 ods. 2 ZFEÚ. Keďže cieľom tejto fázy konania je „umožniť Komisii, aby bola plne informovaná o všetkých skutkových okolnostiach veci“, táto inštitúcia je povinná poskytnúť každej „príslušnej“ strane možnosť predložiť pripomienky. [15]

34. Napriek povinnosti vyšetriť akýkoľvek možný prípad neoprávnenej pomoci, ktorá Komisii vyplýva zo Zmluvy, však v predbežnej fáze zainteresované strany nemali nijaké procesné práva.

35. Až v roku 1998 po vyhlásení rozsudku Komisia/Sytraval a Brink’s France boli tretím osobám po prvý raz priznané určité procesné práva mimo rámca konania vo veci formálneho zisťovania. [16]

[12] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink’s France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 62) (ďalej len „ rozsudok Komisia/Sytraval a Brink’s France“) (v ktorom Súdny dvor vysvetľuje, že hoci Komisia nie je povinná vymieňať si informácie so sťažovateľom, „toto konštatovanie neznamená, že Komisia nie je povinná v prípade potreby rozšíriť svoje vyšetrovanie sťažnosti nad rámec jednoduchého preskúmania skutočností a právnych otázok, o ktorých sa dozvedela od sťažovateľa. Komisia je v záujme riadneho vykonávania základných ustanovení Zmluvy týkajúcich sa štátnej pomoci povinná vykonať dôkladné a nestranné preskúmanie sťažnosti, ktoré si môže vyžadovať, aby preskúmala otázky, ktoré sťažovateľ výslovne nevzniesol.“). V rovnakom zmysle pozri tiež návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bot vo veci Rakúsko/Scheucher – Fleisch a i. (C-47/10 P, EU:C:2011:373, bod 120).

[13] Pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Sytraval a Brink’s France (bod 59) a z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia (C-74/00 P a C-75/00 P, EU:C:2002:524, body 81 a 83).

[14] Pozri napríklad rozsudky z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia (C-74/00 P a C-75/00 P, EU:C:2002:524, bod 83), a zo 6. októbra 2005, Scott/Komisia (C-276/03 P, EU:C:2005:590, bod 33). A to aj napriek tomu, že ako vysvetľuje generálny advokát Lenz vo svojich návrhoch prednesených vo veci Komisia/Sytraval a Brink’s France (C-367/95 P, EU:C:1997:249, bod 86), „Zmluva nezakazuje Komisii vypočuť si názory zainteresovanej strany v štádiu postupu predbežného preskúmania upraveného v článku 93 ods. 3“.

[15] Pozri rozsudok z 15. júna 1993, Matra/Komisia (C-225/91, EU:C:1993:239, bod 16). V rovnakom zmysle pozri tiež rozsudok z 20. marca 1984, Nemecko/Komisia (84/82, EU:C:1984:117, body 11 a 13).

[16] Pozri rozsudok Komisia/Sytraval a Brink’s France (body 45 až 48).

36. Tento rozsudok bol tiež počas legislatívneho postupu, v ktorom bolo prijaté nariadenie 659/1999[17] (predchodca procesného nariadenia),[18] podnetom na to, aby bolo týmto stranám oficiálne priznané osobitné právo podať sťažnosť Komisii s cieľom „informovať [ju] o akejkoľvek údajnej protiprávnej pomoci“[19].

37. Toto právo podať sťažnosť je spojené s určitými procesnými právami, ktoré priznáva procesné nariadenie v predbežnej fáze konania.

38. Napríklad pri podávaní sťažnosti článok 24 ods. 2 procesného nariadenia požaduje, aby Komisia komunikovala so sťažovateľom. Táto požiadavka znamená, že ak sa Komisia na základe informácií uvedených v sťažnosti domnieva, že *prima facie* neexistujú dostatočné dôvody na začatie konania vo veci formálneho zisťovania, je povinná informovať zainteresovanú stranu o tomto rozhodnutí. Po doručení tohto stanoviska musí Komisia ďalej poskytnúť zainteresovanej strane čas na odpoveď a prípadné predloženie dodatočných informácií. Komisia je nakoniec povinná zaslať „zainteresovanej strane“ kópiu rozhodnutia vo veci, ktorá sa týka predmetu sťažnosti.

39. Tieto práva boli ďalej posilnené v judikatúre.

40. Preto najmä ak sa Komisia rozhodne nezačať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, lebo sa domnieva, že opatrenie, ktoré viedlo k sťažnosti, nepredstavuje pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom, alebo preto, že túto pomoc považuje za oprávnenú, je sťažovateľovi priznaná aktívna legitimácia, vďaka ktorej môže napadnúť výsledné rozhodnutie na základe článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ. Súdny dvor považoval túto možnosť podať žalobu za odôvodnenú procesnými právami, ktoré by tretia osoba mala v prípade začatia konania vo veci formálneho zisťovania.[20]

41. Procesné nariadenie tak otvára tretím stranám procesnú možnosť, aby aspoň do určitej miery spolupracovali s Komisiou pred začatím konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ.[21]

[17] Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) (ďalej len „nariadenie č. 659/1999“).

[18] Ako svedčia prípravné dokumenty tohto nariadenia, Komisia toto právo pôvodne nenavrhla <pozri návrh nariadenia Rady (ES) ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES [*neoficiálny preklad*] (KOM/98/0073 v konečnom znení) (Ú. v. ES C 116, 1998, s. 13)>. V skutočnosti Európsky hospodársky a sociálny výbor s odvolaním sa na rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's France navrhol, že je žiaduce, aby sa určitým stranám priznalo právo podať sťažnosť. Pozri stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru k návrhu nariadenia Rady (ES) ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 284, 1998, s. 10), bod 4.3.1.

[19] Pozri článok 20 ods. 2 nariadenia č. 659/1999, podľa ktorého akákoľvek „zainteresovaná strana môže informovať Komisiu o akejkoľvek údajnej protiprávnej pomoci a akomkoľvek údajnom nesprávnom použití pomoci“.

[20] Pozri najmä rozsudky zo 17. júla 2008, Athinaïki Techniki/Komisia (C-521/06 P, EU:C:2008:422, bod 36 a tam citovaná judikatúra), a z 31. januára 2023, Komisia/Braesch a i. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, bod 53 a tam citovaná judikatúra).

[21] Procesné postavenie tretích osôb v konaní o štátnej pomoci sa však stále líši od liberálnejšieho postavenia priznaného týmto účastníkom v protimonopolnej a obchodnej oblasti; pozri pre porovnanie článok 5 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov 81 a 82 Zmluvy o založení ES (Ú. v. EÚ L 123, 2004, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81), a článok 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21). V rovnakom duchu, pokiaľ ide o rozdiel oproti protimonopolným vyšetrovaniam, pozri NIEJAHR, M. SCHARF, T.: Some Thoughts on the Jurisprudence of European Courts concerning the Admissibility of Actions against State Aid Decisions. In: *EC State Aid Law – Le droit des aides d'État dans la CE: Liber amicorum Francisco Santaolalla Gadea*. Kluwer, 2008, s. 353 a 354.

42. Procesné nariadenie však nepriznáva procesné práva nijakej tretej strane, ktorá predloží Komisii informácie týkajúce sa údajnej štátnej pomoci. Procesné nariadenie skôr vo svojej podstate rozlišuje medzi „zainteresovanými stranami“ a „inými informátormi“ (ako ich budem nazývať).

43. Podľa článku 12 ods. 1 prvého pododseku procesného nariadenia *môže* Komisia z vlastnej iniciatívy preskúmať informácie o údajnej protiprávnej pomoci z *akéhokoľvek zdroja*. Naopak, druhý pododsek tohto ustanovenia stanovuje, že Komisia bez zbytočného odkladu *preskúma* akúkoľvek sťažnosť podanú „*zainteresovanou stranou*“, ak je táto sťažnosť podaná v súlade s článkom 24 ods. 2 procesného nariadenia. [22]

44. Článok 24 ods. 2 procesného nariadenia vyhradzuje právo podať sťažnosť „zainteresovaným stranám“.

45. Tento článok konkrétne stanovuje, že „každá zainteresovaná strana môže predložiť sťažnosť a informovať tak Komisiu o údajnej neoprávnenej pomoci alebo údajnom zneužití pomoci. Na tento účel zainteresovaná strana riadne vyplní formulár, ktorý sa stanoví vo vykonávacom ustanovení…, a poskytne všetky povinné informácie, ktoré sa na základe tohto formulára vyžadujú“ [23].

46. Článok 24 ods. 2 procesného nariadenia tak stanovuje dve praktické požiadavky na podanie sťažnosti Komisii: (i) potreba kvalifikovať sa ako „zainteresovaná strana“ a (ii) potreba vyplniť štandardný formulár spolu s poskytnutím určitých informácií na preukázanie „*prima facie*“ existencie neoprávnenej pomoci alebo zneužitia pomoci. [24]

47. Pojem „zainteresovaná strana“ tak priznáva tomuto typu informátorov určité procesné práva, ktoré „iní informátori“ nemajú.

48. Výsledok je takýto: Komisia tým, že pánovi Abdelmouinovi odoprela postavenie „zainteresovanej strany“ v zmysle procesného nariadenia, zbavila túto osobu aj procesných práv stanovených v tomto nariadení, hoci to Komisiu nezbavuje povinnosti prešetriť poskytnuté informácie o údajnej štátnej pomoci.

B. Čo je „zainteresovaná strana“?

49. Vymedzenie pojmu „zainteresovaná strana“ je uvedené v článku 1 písm. h) procesného nariadenia.

50. Toto ustanovenie, ktoré zachováva znenie nariadenia č. 659/1999, kodifikuje judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa pojmu „príslušná strana“ v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ. [25]

[22] Je zaujímavé, že zodpovedajúce ustanovenie článku 10 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 takéto rozlíšenie nezavádzalo. Stanovovalo, že „ak Komisia vlastní informácie z akéhokoľvek zdroja týkajúce sa údajnej protiprávnej pomoci, *preskúma* tieto informácie bez meškania“. Kurzívou zvýraznila generálna advokátka.

[23] Článok 24 ods. 2 procesného nariadenia.

[24] Tento posledný prvok je ďalej rozpracovaný v druhom pododseku článku 24 ods. 2 procesného nariadenia.

[25] Pozri rozsudok z 31. januára 2023, Komisia/Braesch a i. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, bod 58 a tam citovaná judikatúra) [ktorý vysvetľuje, že „definíciu pojmu ‚dotknutá osoba‘, tak ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, normotvorca Únie kodifikoval v článku 1 písm. h)“ procesného nariadenia].

51. Stanovuje, že „zainteresovaná strana“ je „akýkoľvek členský štát a akákoľvek osoba, podnik alebo združenie podnikov, ktorých záujmy by mohli byť ovplyvnené poskytnutím pomoci, najmä príjemca pomoci, konkurujúce si podniky a obchodné združenia“.

52. Súdny dvor uznal, že hoci táto definícia určite zahŕňa podniky konkurujúce príjemcovi pomoci, [26] jej znenie je také, že sa môže vzťahovať na „neurčitý okruh adresátov“ [27].

53. Kvalifikačným kritériom vymedzujúcim tento teoreticky otvorený zoznam osôb je otázka, či by „*záujmy* [osoby] mohli byť *ovplyvnené* poskytnutím pomoci“ [28].

54. Keďže prejednávaná vec sa týka účastníka konania, ktorý nie je konkurentom podniku, ktorému bola údajne poskytnutá pomoc, na zodpovedanie otázky, či pán Abdelmouine má postavenie „zainteresovanej strany“, je relevantný význam pojmov „*záujem*“ *a* „*ovplyvnený*“ v zmysle článku 1 písm. h) procesného nariadenia.

1. Záujem

55. Aké záujmy môžu spôsobiť, že fyzická alebo právnická osoba bude „zainteresovanou stranou“? Procesné nariadenie sa k tejto otázke nevyjadruje.

56. V jednej línii judikatúry Všeobecný súd zaujal stanovisko, že osoba, ktorá má „čisto všeobecný alebo nepriamy záujem“ na konkrétnom opatrení pomoci, *nemôže* získať postavenie „zainteresovanej strany“ [29]. Táto línia judikatúry nevysvetľuje, čo sa chápe pod pojmom „čisto všeobecné“ záujmy. Zdá sa však, že sa inšpiruje judikatúrou týkajúcou sa osobnej dotknutosti podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ. [30] To je podľa môjho názoru nesprávne.

57. Pojem „záujem“ je v rozsahu, v akom súvisí s postavením „zainteresovanej strany“ v konaní o štátnej pomoci, oddelený od možnosti tejto osoby napadnúť rozhodnutie Komisie, ktorú získa v rámci konania vo veci formálneho zisťovania upraveného v článku 108 ods. 2 ZFEÚ. Na to, aby „zainteresovaná strana“ mala aktívnu legitimáciu na napadnutie takého rozhodnutia, musí preukázať priamu a individuálnu dotknutosť – táto spôsobilosť nevyplýva priamo z toho, že sa s ňou zaobchádza ako so „zainteresovanou stranou“ podľa procesného nariadenia. [31]

58. Priama a osobná dotknutosť sa predpokladá len vtedy, ak chce zainteresovaná strana napadnúť rozhodnutie o nezačatí konania vo veci formálneho zisťovania (pozri bod 40 vyššie).

[26] Pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. novembra 1984, Intermills/Komisia (323/82, EU:C:1984:345, bod 16), a z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 63).

[27] Pozri rozsudok z 31. januára 2023, Komisia/Braesch a i. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, bod 59 a tam citovaná judikatúra). Pozri tiež v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 1984, Intermills/Komisia (323/82, EU:C:1984:345, bod 16).

[28] Článok 1 písm. h) procesného nariadenia. Kurzívou zvýraznila generálna advokátka.

[29] Pozri napadnutý rozsudok (bod 33), rozsudky z 19. decembra 2019, BPC Lux 2 a i./Komisia (T-812/14 RENV, neuverejnený, EU:T:2019:885, bod 60); zo 7. júna 2023, UNSA Énergie/Komisia (T-322/22, neuverejnený, EU:T:2023:307, bod 20), a uznesenie z 25. júna 2003, Pérez Escolar/Komisia (T-41/01, EU:T:2003:175, bod 36).

[30] Táto línia judikatúry teda vychádza z výkladu úplne odlišného (právneho) štandardu. Pozri v tejto súvislosti najmä rozsudok z 19. decembra 2019, BPC Lux 2 a i./Komisia (T-812/14 RENV, neuverejnený, EU:T:2019:885, bod 60) – ktorý je založený na uznesení z 25. júna 2003, Pérez Escolar/Komisia (T-41/01, EU:T:2003:175, bod 36) – ktoré zas vychádza z rozsudku zo 16. septembra 1998, Waterleiding Maatschappij/Komisia (T-188/95, EU:T:1998:217, bod 37), ktorý vysvetľuje, že „žalobca nemôže byť osobne dotknutý z dôvodu legislatívnej povahy napadnutého rozhodnutia, ktoré len schválilo uplatnenie daňových ustanovení so všeobecnou pôsobnosťou, [keďže] takéto opatrenie sa uplatňuje na objektívne určené situácie a vyvoláva právne účinky voči určitej kategórii osôb vymedzených všeobecným a abstraktným spôsobom“.

[31] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 31. januára 2023, Komisia/Braesch a i. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, bod 54 a tam citovaná judikatúra).

59. V inej línii judikatúry však Všeobecný súd nepodmieňuje postavenie „zainteresovanej strany“ existenciou *osobnej* povahy osobitného záujmu v protiklade k *všeobecnej* povahe uvedeného záujmu. [32]

60. Tento prístup je podľa môjho názoru viac v súlade s účelom postavenia „zainteresovanej strany“ v konaní o štátnej pomoci.

61. Ako stanovuje samotné procesné nariadenie, konanie o sťažnosti je „podstatným zdrojom informácií pre odhaľovanie porušení pravidiel Únie o štátnej pomoci“ [33].

62. V tejto súvislosti by nemalo záležať na tom, aký subjektívny záujem viedol sťažovateľa k tomu, aby sa obrátil na Komisiu s tvrdením o existencii protiprávnej pomoci. [34]

63. Informácie, ktoré Komisia dostáva od zainteresovaných strán, jej umožňujú potenciálne odhaliť a prešetriť, či má pomoc škodlivé účinky na vnútorný trh. Preto aj keď záujmy sťažovateľa nie sú v súlade napríklad so záujmami príjemcu pomoci alebo aj keď vôbec nie sú hospodárskymi záujmami, dôležitý je verejný záujem spoločný pre všetky subjekty podliehajúce právu EÚ, ktorého dohľadom je poverená Komisia a ktorý spočíva v zákaze *akejkoľvek* pomoci, ktorá nie je v súlade s podmienkami hospodárskej súťaže na vnútornom trhu.

64. Tento otvorený prístup k rozsahu „záujmov“, na ktoré sa vzťahuje procesné nariadenie, sa najvýraznejšie odráža v rozsudku Súdneho dvora Ja zum Nürburgring/Komisia [35].

65. Súdny dvor v uvedenom rozsudku vysvetlil, že záujem „združen[ia], ktoré obhajuje záujmy celého nemeckého automobilového športu v súvislosti s okruhom Nürburgring, [ktorého] hlavným cieľom je zabezpečiť prevádzkovanie tohto okruhu za hospodárskych podmienok orientovaných na všeobecný záujem zabezpečujúci prístup k tomuto okruhu aj športovým amatérom“ [36], postačuje na splnenie kritéria „záujmu“.

66. Neexistuje teda nijaký dôvod domnievať sa, že záujem na zachovaní určitej organizačnej a funkčnej štruktúry, pokiaľ ide o športové organizácie, alebo dokonca širší záujem na zabezpečení spravodlivosti v konkrétnom športe, nemožno zohľadniť ako dostatočný záujem na to, aby sa účastník konania považoval za „zainteresovanú stranu“ v zmysle procesného nariadenia.

67. Z toho vyplýva, že otázka, ktoré záujmy môžu byť ovplyvnené, je pomerne jednoduchá: *akýkoľvek* záujem môže byť chránený podaním sťažnosti proti poskytnutiu pomoci, ktorá môže mať vplyv na podmienky hospodárskej súťaže na vnútornom trhu.

[32] Pozri rozsudok z 15. septembra 2021, CAPA a i./Komisia (T-777/19, EU:T:2021:588, bod 89) (ktorý vysvetľuje, že „nemožno v zásade vylúčiť, že pomoc sa konkrétne dotýka záujmov tretích osôb z dôvodu dopadov, ktoré zariadenie, na ktoré sa poskytuje pomoc, vytvára na svoje okolie, a najmä na iné činnosti vykonávané v jeho blízkosti“); v odvolacom konaní potvrdený uznesením zo 14. decembra 2023, CAPA a i./Komisia (C-742/21 P, neuverejnené, EU:C:2023:1000, bod 83).

[33] Procesné nariadenie, odôvodnenie 32.

[34] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 31. januára 2023, Komisia/Braesch a i. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, bod 60), v ktorom Súdny dvor zdôraznil, že je potrebné, aby podnik preukázal, že „do jeho záujmov môže byť zasiahnuté poskytnutím pomoci“, pričom však Komisia alebo Všeobecný súd nemusia posudzovať súvislosť tohto záujmu so sťažovateľom.

[35] Rozsudok z 2. septembra 2021, Ja zum Nürburgring/Komisia (C-647/19 P, EU:C:2021:666) (ďalej len „rozsudok Ja zum Nürburgring/Komisia“). Pozri však tiež rozsudok z 9. júla 2009, 3F/Komisia (C-319/07 P, EU:C:2009:435, body 65 a 104) (ktorý sa týka záujmov všeobecného odborového zväzu pracovníkov v Dánsku a jeho členov, pokiaľ ide o fiškálne opatrenia spojené so zamestnávaním námorníkov z nečlenských štátov EÚ).

[36] Rozsudok Ja zum Nürburgring/Komisia (bod 66).

68. Keďže však postavenie „zainteresovanej strany“ priznáva účastníkovi konania určité práva a keďže procesné nariadenie nemalo v úmysle priznať takéto práva každému, ale, naopak, obmedziť ich na určitú kategóriu osôb, okruh osôb, ktoré sa môžu tohto postavenia dovolávať, musí byť nevyhnutne obmedzený.

69. Ako vysvetlím, skutočným prvkom filtrovania nie je druh dotknutého záujmu, ale skôr požiadavka, aby bol tento záujem ovplyvnený. Inými slovami, ide o to, či možno preukázať príčinnú súvislosť medzi účinkami na záujmy fyzickej alebo právnickej osoby a predmetnou pomocou.

2. Ovplyvnenie

70. Článok 1 písm. h) procesného nariadenia podmieňuje postavenie „zainteresovanej strany“ tým, že záujmy tejto strany môžu byť ovplyvnené *poskytnutím* pomoci.

71. Judikatúra tradične chápe túto požiadavku tak, že predmetné opatrenie pomoci by mohlo mať „skutočný“ alebo „konkrétny“ účinok na situáciu dotknutej fyzickej alebo právnickej osoby alebo na situáciu osôb, ktoré zastupuje. [37]

72. Podľa môjho názoru sú tieto výrazy len synonymami požiadavky príčinnej súvislosti medzi predmetným opatrením pomoci a tvrdenými účinkami.

73. Použitie inštrumentálu v článku 1 písm. h) procesného nariadenia znamená, že osoba, ktorá sa chce domáhať postavenia „zainteresovanej strany“, musí preukázať, že škodlivý vplyv na dotknutý záujem *pozitívne vyplýva* z konkrétneho opatrenia, ktoré spochybňuje. [38]

74. Okrem toho vzhľadom na použitie modálneho slovesa „by mohli“ v znení tohto ustanovenia postavenie „zainteresovanej strany“ nezávisí od toho, či sú záujmy dotknutej osoby skutočne ovplyvnené, ale vzťahuje sa aj na *potenciálny* účinok, ktorý môže vyplynúť z predmetného opatrenia pomoci. [39]

75. V praxi však môže byť ťažké preukázať s určitou mierou istoty tento druh potenciálneho pripísania. Môže sa ukázať, že viaceré opatrenia (z ktorých niektoré sú regulačné) alebo účinky (plynúce z opatrení alebo aktov na dodávateľskom/odberateľskom trhu) majú pre daný subjekt nepriaznivé dôsledky.

76. Za týchto okolností navrhujem, aby sa vyššie uvedené pozitívne pripísanie doplnilo posúdením *negatívneho pripísania*.

[37] Pozri najmä rozsudky z 9. júla 2009, 3F/Komisia (C-319/07 P, EU:C:2009:435, bod 33); z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 65), a z 27. októbra 2011, Rakúsko/Scheucher-Fleisch a i. (C-47/10 P, EU:C:2011:698, bod 132).

[38] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 31. januára 2023, Komisia/Braesch a i. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, body 60 a 80 a tam citovaná judikatúra). Ako potvrdzuje najmä prvý z týchto bodov, z judikatúry týkajúcej sa „konkrétnych“ alebo „skutočných“ účinkov pomoci malo vyplynúť práve kritérium pozitívneho pripísania (pozri bod 71 vyššie).

[39] Pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. apríla 2022, Solar Ileias Bompaina/Komisia (C-429/20 P, EU:C:2022:282, bod 35) (ktorý vysvetľuje, že „hoci teda zásah do záujmov tohto podniku môže byť len potenciálny, riziko konkrétneho dopadu na tie isté záujmy musí byť z právneho hľadiska dostatočne preukázané“). Pozri tiež uznesenia z 10. mája 2023, MKB Multifunds/Komisia (C-665/21 P, neuverejnené, EU:C:2023:408, bod 48), a zo 14. decembra 2023, CAPA a i./Komisia (C-742/21 P, neuverejnené, EU:C:2023:1000, bod 73).

77. To znamená, že Komisia musí posúdiť, či vytýkané opatrenie zostáva zdrojom údajných škodlivých účinkov, aj keď sa vylúčia všetky účinky, ktoré v skutočnosti pochádzajú z iných možných zdrojov. [40]

78. Podľa môjho názoru judikatúra už (implicitne) uznáva tento typ prístupu. [41]

79. Napríklad v rozsudku Solar Ileias Bompaina/Komisia Súdny dvor konštatoval, že výrobca elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie, o ktorom sa uznalo, že bol negatívne ovplyvnený opatrením určeným na zníženie výkupných cien pre takýchto výrobcov, [42] nie je schopný preukázať dostatočnú súvislosť týchto účinkov s údajnou pomocou dodávateľom elektrickej energie, ktorých sa toto zníženie nedotklo, a preto mali údajne výhodnejšie konkurenčné postavenie. [43]

80. Podobne v nedávnom uznesení CAPA a i./Komisia Súdny dvor čelil tvrdeniam družstva rybárov, podľa ktorých (prevádzková) pomoc veterným elektrárňam na mori mala za následok poškodenie rybolovných činností jeho členov. Po posúdení Všeobecným súdom Súdny dvor rozhodol, že údajné účinky na rybolovné činnosti odvolateľky (ak vôbec existujú) [44] nemožno pripísať spornej pomoci, ale vyplývajú z rozhodnutí francúzskych orgánov regulovať námornú dopravu a rybolovné činnosti v blízkosti týchto veterných parkov. [45]

81. Preto sa domnievam, že právo podať sťažnosť, ako je uvedené v článku 24 ods. 2 procesného nariadenia, spolu s procesnými právami, ktoré z neho vyplývajú, podlieha požiadavke, aby potenciálny sťažovateľ preukázal, že uvádzané (nepriaznivé) účinky vyplývajú z predmetného opatrenia pomoci.

82. Ak to dotknutá fyzická alebo právnická osoba nedokáže preukázať, nemôže sa dovolávať ani stanoveného konania a práv, ktoré sú spojené s postavením „zainteresovanej strany“ v zmysle článku 1 písm. h) procesného nariadenia.

C. Postavenie odvolateľa

83. Právomoc Súdneho dvora v odvolacom konaní je obmedzená na právne posúdenia týkajúce sa žalobných dôvodov prejednávaných v prvostupňovom konaní. [46]

[40] Netreba dodávať, že touto úvahou nie je dotknutá všeobecná povinnosť Komisie preskúmať informácie poskytnuté „zainteresovanou stranou“, ktorá podala sťažnosť (pozri analogicky a v tomto zmysle rozsudok z 22. septembra 2020, Rakúsko/Komisia, C-594/18 P, EU:C:2020:742, bod 85 a tam citovaná judikatúra), s cieľom zabrániť stratégiám členských štátov, ktoré by mohli byť navrhnuté tak, aby umelo prerušili príčinnú súvislosť medzi predmetným opatrením pomoci a jeho vplyvom na určité „zainteresované strany“ [pozri analogicky rozsudky z 27. októbra 2016, D'Oultremont a i., C-290/15, EU:C:2016:816, bod 48, a z 25. júna 2020, A a i. (Veterné elektrárne v Aalter a Nevele), C-24/19, EU:C:2020:503, bod 70 a tam citovaná judikatúra (ktoré vysvetľujú, že zásada účinnosti si vyžaduje, aby sa opatrenia členských štátov posudzovali z hľadiska potenciálnych stratégií určených na rozdelenie opatrení na viacero častí s cieľom vyhnúť sa povinnostiam stanoveným právom EÚ)].

[41] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 31. januára 2023, Komisia/Braesch a i. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, bod 81) (podľa ktorého sú na účely posúdenia postavenia „zainteresovanej strany“ nepodstatné opatrenia, ktoré „sú síce z hľadiska skutkového stavu prepojené, ale z právneho hľadiska odlišné“), a uznesenie zo 14. decembra 2023, CAPA a i./Komisia (C-742/21 P, neuverejnené, EU:C:2023:1000, bod 97). Pozri tiež analogicky rozsudok zo 16. mája 1991, Extramet Industrie/Rada (C-358/89, EU:C:1991:214, body 16 až 19) (podľa ktorého je v rámci analýzy príčinnej súvislosti týkajúcej sa určenia ujmy spôsobenej dumpingovým dovozom potrebné, aby sa nebrala do úvahy ujma pripísateľná iným faktorom).

[42] Pozri rozsudok zo 7. apríla 2022, Solar Ileias Bompaina/Komisia (C-429/20 P, EU:C:2022:282, bod 41).

[43] Rozsudok zo 7. apríla 2022, Solar Ileias Bompaina/Komisia (C-429/20 P, EU:C:2022:282, bod 43).

[44] Pozri uznesenie zo 14. decembra 2023, CAPA a i./Komisia (C-742/21 P, neuverejnené, EU:C:2023:1000, body 40 a 79).

[45] Pozri uznesenie zo 14. decembra 2023, CAPA a i./Komisia (C-742/21 P, neuverejnené, EU:C:2023:1000, body 79 a 94).

[46] Pozri *ex multis* rozsudok zo 4. marca 2021, Komisia/Fútbol Club Barcelona (C-362/19 P, EU:C:2021:169, bod 47 a tam citovaná judikatúra).

84. V prejednávanej veci sa výhrada pána Abdelmouina obmedzuje na záver Komisie, podľa ktorého pán Abdelmouine nepredstavuje „zainteresovanú stranu“ v zmysle článku 24 ods. 2 procesného nariadenia, a preto nemôže podať sťažnosť podľa tohto nariadenia týkajúcu sa údajnej štátnej pomoci Francúzska v prospech futbalového klubu Paris Saint-Germain FC. [47]

85. Dopustila sa Komisia pri tomto posúdení nesprávneho posúdenia? Krátka odpoveď na túto otázku je „nie“. Preto si nemyslím, že rozsudok Všeobecného súdu by mal byť zrušený.

86. Domnievam sa však, že argumentácia, z ktorej vychádza tento rozsudok, by mala byť čiastočne nahradená na úrovni uplatniteľnej právnej normy, aby sa objasnila otvorenosť judikatúry pre akýkoľvek druh záujmu, ktorá je obmedzená iba potrebou príčinnej súvislosti medzi účinkami na záujmy fyzickej alebo právnickej osoby a dotknutým opatrením pomoci.

87. V napadnutom rozsudku Všeobecný súd zamietol štyri skutočnosti, na základe ktorých sa pán Abdelmouine usiloval preukázať, že údajné opatrenie pomoci poškodilo jeho záujmy. [48]

88. Týmito skutočnosťami údajne boli: (i) priamy majetkový záujem na finančnej situácii futbalového klubu FC Barcelona, ktorý by mohol viesť k jeho finančnej zodpovednosti a zodpovednosti iných „socios“ osôb v prípade konkurzu tohto klubu; [49] (ii) záujem založený na hodnotách futbalu a obrane športu ako spoločného dobra; [50] (iii) dôsledok narušenej hospodárskej súťaže na spôsob organizovania futbalového klubu FC Barcelona, jeho nemajetkové právo ako „socio“ a vytvorenie právnej a hospodárskej neistoty pre neho a iných „socios“, čo sa odráža v obmedzení slobody združovania, [51] a (iv) záujem na zachovaní práv „socios“, ktorý by bol ohrozený v prípade zmeny stanov alebo štruktúry futbalového klubu FC Barcelona na kapitálovú spoločnosť. [52]

89. Všeobecný súd samostatne zamietol tvrdenie, podľa ktorého záujmy pána Abdelmouina nemožno porovnávať so záujmami akcionára z dôvodu, že relevantná časť sporného rozhodnutia predstavuje vedľajšie odôvodnenie, ktoré nemôže vyvrátiť hlavné konštatovanie, podľa ktorého pán Abdelmouine nespĺňa podmienky na získanie postavenia „zainteresovanej strany“ [53].

90. Hoci pán Abdelmouine osobitne neodkazuje na príslušné body napadnutého rozsudku, [54] domnievam sa, že spochybňuje záver Všeobecného súdu týkajúci sa všetkých vyššie uvedených bodov.

91. Na rozdiel od toho, čo v skutočnosti tvrdí pán Abdelmouine, však Všeobecný súd v napadnutom rozsudku nevylúčil, že pán Abdelmouine sa ako „socio“ môže odvolávať na záujmy, ktoré mu priznávajú stanovy futbalového klubu FC Barcelona, alebo na akékoľvek iné záujmy, ktoré subjektívne prevzal. [55]

[47] Pán Abdelmouine netvrdí, že jeho postavenie sťažovateľa vyplýva z článku 108 ods. 3 ZFEÚ.

[48] Napadnutý rozsudok (bod 28).

[49] Napadnutý rozsudok (bod 29).

[50] Napadnutý rozsudok (bod 32).

[51] Napadnutý rozsudok (bod 35).

[52] Napadnutý rozsudok (bod 39).

[53] Napadnutý rozsudok (body 50 a 51).

[54] V dôsledku toho sa tretí a štvrtý odvolací dôvod pravdepodobne stali neprípustnými z dôvodu nedodržania článku 169 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ktorý požaduje, aby odvolanie presne označilo napádané časti rozsudku, ktorého zrušenia sa pán Abdelmouine domáha; pozri *ex multis* rozsudok zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia (C-352/98 P, EU:C:2000:361, bod 34).

[55] Pozri napríklad napadnutý rozsudok (bod 43).

92. Ako som vysvetlila, akýkoľvek záujem, osobný či všeobecný, môže patriť do pôsobnosti pojmu „zainteresovaná strana“, ak by tento záujem mohol byť ovplyvnený poskytnutím pomoci. To zahŕňa údajný záujem pána Abdelmouina ako „socio“ na politike prestupov futbalového klubu FC Barcelona, ako aj jeho všeobecnejší záujem na rovnakých podmienkach hospodárskej súťaže vo futbale vo všeobecnosti.

93. Otázkou je, či pán Abdelmouine mohol na základe dôkazov predložených Všeobecnému súdu preukázať, že tieto záujmy by mohli byť ovplyvnené poskytnutím (údajnej) spornej pomoci.

94. Všeobecný súd to poprel. V napadnutom rozsudku zamietol návrhy pána Abdelmouina ako neprípustné alebo nedôvodné z dôvodu, že: (i) nedokázal preukázať, že príslušné články stanov futbalového klubu FC Barcelona mu priznávajú práva, o ktorých tvrdí, že by boli ovplyvnené poskytnutím pomoci;[56] (ii) nebol schopný preukázať súvislosť medzi údajným ovplyvnením jeho záujmu a poskytnutím pomoci[57] a (iii) dostatočne jasne nevysvetlil, ako boli ovplyvnené jeho údajné záujmy.[58]

95. Vzhľadom na to, že pán Abdelmouine v súvislosti s týmito bodmi nenamieta skreslenie dôkazov, Súdny dvor nemôže tento záver preskúmať.

96. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je bezpredmetné, či postavenie pána Abdelmouina môže alebo nemôže byť porovnateľné s postavením akcionára kapitálovej spoločnosti: aj keby jeho výhrady voči napadnutému rozsudku boli v tomto bode úspešné, nerobí to z neho „zainteresovanú stranu“ v zmysle procesného nariadenia.[59]

97. Všeobecný súd sa teda nedopustil nesprávneho posúdenia, keď dospel k záveru, že pán Abdelmouine nie je „zainteresovanou stranou“ v zmysle článku 24 ods. 2 procesného nariadenia.

98. Preto Súdnemu dvoru navrhujem, aby tretí a štvrtý odvolací dôvod pána Abdelmouina zamietol ako nedôvodné, potvrdil napadnutý rozsudok a čiastočne nahradil odôvodnenie Všeobecného súdu.

V. Návrh

99. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Súdny dvor zamietol tretí a štvrtý odvolací dôvod ako nedôvodné.

[56] Pozri v tomto zmysle napadnutý rozsudok (body 29 až 31).

[57] Pozri v tomto zmysle napadnutý rozsudok (body 32 až 34 a 39 až 46).

[58] Pozri v tomto zmysle napadnutý rozsudok (body 35 a 37).

[59] Pozri v tomto zmysle *ex multis* rozsudok z 24. júna 1986, AKZO Chemie a AKZO Chemie UK/Komisia (53/85, EU:C:1986:256, bod 21).